

Sygn. akt IV RC 160 /17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 17.11. 2017 w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich: A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2), P. Ż. reprezentowanych przez matkę K. Ś.

przeciwko pozwanemu K. Ż.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa K. Ż.

przeciwko małoletnim: A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2), P. Ż. reprezentowanych przez matkę K. Ś.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. oddała powództwo o podwyższenie alimentów,

II. oddała powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego,

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV. przyznaje na rzecz adw. K. S. od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieliczce kwotę 73,80 zł brutto (siedemdziesiąt trzy złote 80/100) tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków pełnomocnika z urzędu.

.

Sygnatura akt IV Rc 160/17

UZASADNIENIE

wyroku z 17 listopada 2017r.

Małoletni powodowie A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż. reprezentowani przez matkę K. Ś. wnieśli o zasądzenie od pozwanego K. Ż. tytułem podwyższenia alimentów kwot po 700 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, łącznie 2800 zł, w miejsce alimentów ustalonych w sprawie III Rc 586/13/P. W uzasadnieniu wskazano, m.in., że pozwany zobowiązany jest do alimentowania małoletnich kwotami po 400 zł, nie wywiązuje się z tego obowiązku, ze względu na wiek wzrosły koszty utrzymania dzieci.

Pozwany K. Ż. wniósł o oddalenie powództwa. Nadto złożył w Sądzie odrębny pozew o uchylenie alimentów lub obniżenie obowiązku alimentacyjnego. W odpowiedzi na pozew małoletnich powodów oraz w odrębnie wniesionym

pozwie podniósł, że oprócz małoletnich powodów w niniejszej sprawie na utrzymaniu ma żonę i dwójkę dzieci z małżeństwa, pracuje dorywczo i zarabia od 1000 zł do 1200 zł miesięcznie.

Małoletni powodowie wnieśli o oddalenie powództwa o uchylenie lub obniżenie alimentów.

N. było, że małoletni

K. Ż. jest ojcem małoletnich: A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż.. Ugodą zawartą 22 listopada 2013r. w sprawie III Rc 586/13/P zobowiązał się do alimentowania powodów kwotami po 400 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. Ż. przebywał w zakładzie karnym do września 2009r., obecnie jest zarejestrowany, jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Pracuje dorywczo w zakładach kamieniarskich osiągając z tego tytułu dochód około 1300 zł miesięcznie. Z zawodu jest mechanikiem. Jest zadłużony z tytułu zaległych alimentów na kwotę około 80 tysięcy złotych. Oprócz powodów w niniejszej sprawie, na utrzymaniu ma dwoje dzieci z obecnego małżeństwa w wieku 4 lata i 2,5 roku.

Dowód:

Zaświadczenie 16.11.2017r. K-46,

Zeznania K. Ż. K-51.

Małoletni powodowie A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż. mieszkają razem z matką i jej partnerem w W.. Matka dzieci ponosi opłaty za czynsz w kwocie 1000 zł miesięcznie, oraz za media ok. 500 zł miesięcznie. Do pokrycia tych wydatków przyczynia się jej obecny partner. Małoletni powodowie są zdrowi, zapadają jedynie na okresowe infekcje. Uczęszczają do szkoły w K., jednakże matka nie ponosi żadnych kosztów związanych z dojazdami, również podręczniki dzieci mają za darmo. Na przybory szkolne matka wydaje na każdego z małoletnich około 300-400 zł rocznie. Na ubrania na każdego z małoletnich wydawana jest kwota około od 50 do 100 zł miesięcznie. Do kosztów utrzymania dzieci doliczyć należy wydatki na zajęcia dodatkowe i hobby, które wynoszą: A. – piłka nożna 100 zł miesięcznie, D. – ochotnicza grupa medyczna 100 zł miesięcznie, D. stidbal- 130 zł miesięcznie, P. – piłka nożna 30 zł miesięcznie.

K. Ś. pracuje dorywczo w butiku.

Dowód:

częściowo zeznania K. Ś. K-49.

Wiarygodne dla Sadu były zeznania K. Ż., który odpowiadał on na zadawane pytania jednoznacznie i rzeczowo, co przekonało Sąd o wiarygodność jego relacji.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. Ś., z wyjątkiem części dotyczącej wydatków na żywność małoletnich powodów. W tym zakresie jest relacja była wyraźnie sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego i jednocześnie niekonsekwentna. Matka powodów nie była, bowiem w stanie wyjaśnić różnicy w wydatkach na żywność pomiędzy poszczególnymi dziećmi. I tak wskazała, że na A. i P. wydaje po 600-700 zł miesięcznie, a na D. i D. po 900-1000 zł miesięcznie. Rozbieżności tych z pewnością nie wyjaśnia różnica wieku, gdyż wszyscy małoletni są nastolatkami i mają identyczne zapotrzebowanie na żywność. Także wskazywane kwoty wydatków na żywność, na poziomie 900-1000 zł dla 15 latka, znacznie odbiegają od przeciętnych wydatków na ten cel w gospodarstwach domowych, powódka zaś nie wyjaśniła, dlaczego ponosi tak znaczne koszty żywności.

Sąd uznał z niewiarygodne dowody z paragonów, które były niepodpisane, a z ich treści nie można było zweryfikować czyje wydatki potwierdzają. To samo dotyczy faktur i rachunków, w których jako nabywców nie wymieniono małoletnich powodów lub ich matki.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem postępowania były dwa powództwa, pierwsze K. Ż. o uchylenie lub obniżenie alimentów, drugie zaś małoletnich: A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż. o podwyższenie alimentów. Powództwa te wymagają odmiennego omówienia.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Podkreślić przy tym należy, że w doktrynie prawa i orzecznictwie sądów zgodnie przyjmuje się, że zmiana stosunków powinna mieć charakter istotny, tzn. powinna w sposób znaczący kształtować sytuację majątkową stron stosunku prawnego. Jak zaś zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z 26.3.1969 r., III CRN 54/69, przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron.

Odnosząc powyższe do powództwa K. Ż. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, które w swą treścią obejmuje także obniżenie alimentów należy zauważyć, że kwota alimentów po 400 zł należnych małoletnim A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż., została ustalona przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Podgórze w ugodzie z dnia z dnia 22 listopada 2013r.. w sprawie III Rc 586/13/P, a więc ponad cztery lata przed wniesieniem pozwu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Po za wszelką wątpliwością od tego czasu wzrosły koszty utrzymania dzieci, związane chociażby z wzrostem cen oraz wejściem małoletnich w okres dojrzewania. Wzrosły, więc przede wszystkim wydatki na wyżywienie i ubranie dzieci, co uzasadniałoby raczej podwyższenie alimentów niż ich obniżenie. Co prawda zaszła zmiana w sytuacji życiowej K. Ż., który do września 2017r. przebywał w Zakładzie Karnym i ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku od 4 lat do 2,5 roku. Jednocześnie jednak, od 2013r. zmieniła się sytuacja gospodarcza, na obszarze aglomeracji (...) bez trudności można znaleźć zatrudnienie i osiągać dochody wyższe od wynagrodzenia minimalnego, które obecnie wynosi 2000 zł.

W tej sytuacji brak jest podstaw do uchylenia lub obniżenia obowiązku alimentacyjnego ustalonego ugodą z 22.11.2013r. w sprawie III Rc 586/13/P., Dlatego też Sąd oddalił powództwo K. Ż..

Przechodząc do powództwa małoletnich A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż. o podwyższenie alimentów, wyjaśnić należy, że również do tego roszczenia zastosowanie znajduje dyspozycja art. 138 kro, z modyfikacją wynikającą z art. 133 § 1-§3 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno, więc budzić wątpliwości, że K. Ż. jest zobligowany do alimentowania swoich małoletnich synów, którzy z uwagi na swój wiek i obowiązek szkolny nie są zdolny do samodzielnej egzystencji. Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje dziecko. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono odwołując się także do zasad doświadczenia życiowego, że K. Ś. wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb małoletnich synów kwoty, co najmniej 800-950 zł miesięcznie. Wskazana kwota zaspokaja takie podstawowe potrzeby dziecka wycenione wyżej, jak ubranie, przybory szkolne. opłaty za media, z których korzystają mieszkając wspólnie z matką i bez których obecnie trudno wyobrazić sobie normalne funkcjonowanie. Na kwotę tą składają się jednak przede wszystkim wydatki na wyżywienie, które, ze względu na niewiarygodność zeznań matki powodów w tym zakresie, Sąd ustalił w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, na kwotę ok. 500 zł miesięcznie, dla każdego z małoletnich.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie tylko deklarowana sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd

uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś przedstawiono wyżej pozwany wzajemnie K. Ż., pomimo deklaracji, że jest bezrobotny, może znaleźć na obszarze aglomeracji (...) zatrudnienie z wynagrodzeniem przewyższającym wynagrodzenie minimalne. Jednakże, na jego możliwości alimentacyjne względem powodów wpływa także koniecznośćłożenia na utrzymanie kolejnych dwójki małoletnich dzieci w wieku 4 i 2,5 roku, które pochodzą z obecnego małżeństwa K. Ż., a które również mają prawo żądania od ojca zaspokajania ich usprawiedliwionych potrzeb tj. wyżywienie, ubranie, opieka medyczna. Dlatego ustalając wysokość świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletnich A. Ż., D. Ż. (1), D. Ż. (2) i P. Ż., Sąd uwzględnił obciążenie pozwanego związane z utrzymaniem dodatkowo dwójki dzieci. W tym stanie rzeczy, pozwany K. Ż., nie jest w stanie płacić większych alimentów na małoletnich powodów, jak alimenty ustalone ugodą z 22.11.2013r. w sprawie III Rc 586/13/P.

Oczywistym jest, że alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie nie gwarantują pokrycia wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich, dlatego w kosztach tych powinna partycypować także matka dzieci K. Ś., która przyznała, że dorabia pracując w butik. Zaznaczyć przy tym należy, że małoletni nie wymagają już stałej pieczy ze strony matki, mają, bowiem powyżej 15 lat, z wyjątkiem P., która ma 12 lat; K. Ś., ma więc realna możliwość podjęcia zatrudnienia i współprzyczyniania się do kosztów utrzymania małoletnich.

Dlatego też Sąd oddalił także powództwo o podwyższenie alimentów.

Sąd znosząc wzajemnie koszty procesu stosowała art. 100 kc, gdyż powództwa oby stron zostały oddalone.

Przyznając od Skarbu Państwa Sąd Rejonowego w Wieliczce wynagrodzenie dla pełnomocnika z urzędu adw. K. S. stosowano § 10 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Wynagrodzenie zostało powiększone o podatek vat.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.